

Spune-mi, sufletele !

Rolea Nicolae

Râde nufărul gândirii
Și iar zburdă prin grădină
Cum zburdă după înghețuri
Hoardele de brebenei,
Dar și versul cântă-n mine
Și prin râuri de lumină
Bate-n cufărul visării
Cu glas sfânt de clopoței.

Că sorb sângele din floare
Mă bucur peste măsură
Cum se bucură-n amiază
Trestia visând pe lac,
Dar ce focuri zac în tine
De-mi provoacă-n vers arsură
Și mă-ndeamnă-n bucurie
Din rime să-ți fac iatac?

Bucuros mă simt în toate
Și prin delta fericirii
Navighez plin de speranță
Prin tăcerea unui zvon,
Eu te văd o floare rară
Și din cupa ne-mplinirii
M-ar dura să-mi dai din frunze
Dioxidul de carbon!

Dar din focul din cuvinte
Pun în strai de sărbătoare
Polenul ce cheamă-n suflet
Fluturașii din genuni,
Spune-mi sufletele, oare,
Cin' te saltă către soare
Cum un clopot către ceruri
Saltă omu-n rugăciuni?

25.09.2019